

SLOVENKA

GLASILO SLOVENSKEGA ŽENSTVA

Zvezek 2.

V Trstu, 28. januarija 1899.

Letnik III.

Iz megel. . .

Iz megel vstajajo mi dnovi,
v megle se spet pogrezajo . . .
Ne, ne, duhovi so in roke
po mojih rožah stezajo . . .

Kako je žejna moja duša!
izsrkam naj do dna vaš vonj;
ah pijem, pijem naj do smrti, —
cvetite še! . . . Zastonj, zastonj! . . .

Ti žarki cvet ljubezni moje,
in ve, vijolice nadej,
mamljivo cvetje moje sreče,
oj venec koprnečih tej,

Iz megel vstajajo mi dnovi,
v megle se spet pogrezajo . . .
Ne, ne, duhovi so in roke
po mojih rožah stezajo!

Vida.

Cvetki.

Gledam cvetka, lice tvoje,
Ko te solncece ostavi,
Stisneš očke rožnoboje,
Mirno čakaš jutra v travi.

Ko pa v jutru se prismeje
Ljubljenec s pogledom čarnim,
Spet do srca ti prigreje,
Vanj ozreš se z licem žarnim.

Kdaj pa meni prisvetilo
Moje solnce bo z daljine —
Da kot tebe s čarno silo,
Dušo svit njegov prošine?

Zorana.

